

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος για τον αρειανό επίσκοπο που επιχείρησε να καταλάβει Ορθόδοξο ναό

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

•
(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

[...]

[Διάκονος] Πέτρος. Όπως βεβαιώνεις, έτσι είναι. Αλλά θαυμάζω την οικονομία της θείας ευσπλαγχνίας πάνω σε μας τους αναξίους. Γιατί μετριάζει την αγριότητα των Λογγοβάρδων κατά τρόπο που δεν επιτρέπει στους ανόσιους ιερείς τους¹, που

θεωρούν τους εαυτούς τους σαν νικητές των πιστών, να κάνουν διωγμούς κατά της πίστεως των ορθοδόξων.

β) Κατά των αρειανών Λογγοβάρδων, Βησιγόθων και Βανδάλων

Ο αρειανός επίσκοπος που τυφλώθηκε

[Άγιος] Γρηγόριος [ο Διάλογος]: Αυτό, Πέτρε, αρκετές φορές επιχείρησαν να το κάνουν, αλλά θαύματα εξ ουρανού αντίσκοπαν στην αγριότητά τους. Γιαυτό θα διηγηθώ ένα, το οποίο γνώρισα εκ νέου ξανά πριν τρεις ημέρες από τον Βονιφάτιο, μοναχό του μοναστηριού μου², ο οποίος ζούσε μαζί με τους Λογγοβάρδους μέχρι πριν τέσσερα χρόνια.

Όταν ήρθε στην πόλη Σπολίτιο³ ο επίσκοπος των Λογγοβάρδων, αρειανός δηλαδή, και δεν είχε εκεί τόπο να τελεί τη λειτουργία τους, άρχισε να ζητάει από τον επίσκοπο της πολιτείας⁴ μιάν εκκλησία για να την αφιερώσει στην πλάνη του. Ο επίσκοπος αρνήθηκε κατηγορηματικά⁵.

Ο αρειανός, που είχε έρθει, δήλωσε πως την επόμενη μέρα θα έμπαινε με τη βία στην εκκλησία του μακαρίου Αποστόλου Παύλου που ήταν κτισμένη εκεί κοντά. Ακούγοντάς το αυτό ο φύλακας της εκκλησίας, έτρεξε βιαστικά, έκλεισε την εκκλησία και την σφάλισε με μάνδαλα. Όταν ήρθε το βράδυ έσβησε όλους τους λύχνους και κρύφθηκε στο εσωτερικό.

Με το χάραγμα της επόμενης ημέρας, ο αρειανός επίσκοπος, έχοντας συγκεντρώσει πλήθος λαού, έφθασε, ετοιμασμένος να σπάσει τις κλειστές πύλες της εκκλησίας.

Αλλά ξαφνικά σείσθηκαν θεόθεν όλες οι στοές μαζί, πετάχθηκαν μακριά τα μάνδαλα, άνοιξαν οι πόρτες και με μεγάλο πάταγο όλες οι είσοδοι της εκκλησίας έμειναν ορθάνοιχτες.

Ξεχύθηκε άνωθεν φως και άναψαν όλοι οι λύχνοι κι οι κανδήλες που είχαν σβησθεί.

Ο αρειανός επίσκοπος, που είχε έρθει με σκοπό να ασκήσει βία, επλήγη από αιφνίδια τύφλωση και με ξένα χέρια οδηγήθηκε πίσω στο οίκημά του.

4. Σαν το πληροφορήθηκαν αυτό όλοι οι Λογγοβάρδοι της περιοχής εκείνης, ποτέ πια στο εξής δεν αποτόλμησαν να βεβηλώσουν ορθόδοξους χώρους. Κατά θαυμαστό επομένως τρόπο έτσι ήρθαν τα πράγματα, ώστε, επειδή στην εκκλησία του μακαρίου Παύλου οι λύχνοι είχαν σβηστεί εξαιτίας αυτού του αρειανού

επισκόπου, σε μια και την αυτή στιγμή και ο ίδιος το φως έχασε και στην εκκλησία το φως ξαναγύρισε.

1. Εννοεί τους αρειανούς, στους οποίους θα αναφερθούν τα δύο επόμενα έπεισόδια και οι οποίοι σε σύγκριση με τους ειδωλολάτρες Λογγοβάρδους, που αναφέρθηκαν προηγουμένως, έδειξαν μεγαλύτερη ανεκτικότητα στους ορθοδόξους.

2. [...] είναι η μονή του αγίου Ανδρέα στη Ρώμη [...] με την οποία διατηρεί στενές σχέσεις και μετά την άνοδό του στον Θρόνο. [Ο [άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος](#) διετέλεσε πάπας Ρώμης].

3. Ήρθε δηλ. στη Ρώμη το 590, προφανώς από το Σπολίτιο [...]

4. Είναι γνωστό πως στην περίοδο εκείνη, και για πολλά χρόνια μετά, σε όλες σχεδόν τις πόλεις υπό την κατοχή των Λομβαρδών υπήρχαν δύο επίσκοποι, ένας ορθόδοξος κι ένας αρειανός. Κατά μία παράδοση ο επίσκοπος αυτός στο Σπολέτο όνομαζόταν Πέτρος.

5. Όπως και πριν ενάμιση αιώνα ο αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος είχε σθεναρά αντισταθεί στις πιέσεις του αυτοκράτορα να παραχωρήσει ναό στους Αρειανούς στην Κωνσταντινούπολη.

6. Βλέπε και Πραξ. 9, 3-9 τα της τυφλώσεως του Απ. Παύλου. Ο ίδιος τώρα πια ενεργεί το ίδιο θαύμα στην εκκλησία του.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, «Βίοι αγνώστων ασκητών», έκδοση Ιεράς Καλύβης αγίων Αποστόλων – «Πατριάρχου». Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις, Ιερομονάχου Ιωάννου.

(Πηγή: pemptousia.gr)